

tagne Regel, at Enhver er forpligtet til under de i § 21 nærmere angivne Forudsætninger at godtgjøre sin Identitet. Følgen af en saadan Regel er altsaa ikke den, at Legitimationen altid skal havees paa rede Haand, og at Mangel af Legitimationspapirer straffes; Reglen medfører kun, at Politiets Forlangende om, at den Paagjældende skal godtgjøre sin Identitet, ikke kan afvises som ubeføjet, og at den, til hvem Opfordringen rettes, maa søge at tilvejebringe de fornødne Oplysninger, forsaavidt de ikke paa Stedet havees til Rede, samt tilskrive sig selv de Ulemper, som det at være ubekjendt efter samtlige foreliggende Omstændigheder kan medføre. En saadan Regels Nødvendighed for Polititilsynet er saa aldeles indlysende, at der mod samme neppe kan fremføres nogen begrundet Indvending, og en udtryffeligt Udtalelse deraf kan mulligt endog anses for ufornøden, men det er dog antaget, at den naturligt hørte hjemme i en Lov som den her foreliggende.

Ministeriet skal endnu tilføie, at forsaavidt flere af de afgivne Erklæringer have udtalt sig for, at Forpligtelsen til at have Vandrebog og et Kontrolsystem, som det i Udkastet med Hensyn til Udlændinge foreslaaede, dog burde bibeholdes for Personer, der ere straffede for Løsgængeri eller Væleri, er Grunden til, at Ministeriet ikke har taget dette Forslag til Følge, den, at man har ment, at den Tilholdsmyndighed, som Loven af 3die Marts 1860 § 2 hjemler, er saa vid, at det ikke skjønnes rettere, end at Lovgivningsbestemmelser som de foreslaaede snarere vilde svække end støtte Tilsynet med Løsgængere og Vælere.

Sluttelig skal Ministeriet bemærke, at man ved Affattelsen af det foreliggende Forslag vel nærmest er gaaet ud fra den Forudsætning, at det Rigsdagen forelagte Forslag til Lov om det offentlige Fattigvæsen vilde blive til Lov samtidig med nærværende Forslag, men Forbindelsen mellem de to Forslag er dog ikke stærkere, end at det her foreliggende Forslag med uvæsentlige Ændringer vilde kunne sættes i Kraft, selv om hin Forudsætning maatte bryde.

Med Hensyn til Udkastets enkelte Bestemmelser skal man bemærke Følgende:

Til § 1.

Idet det formentligt er naturligt, at der i en Lov, af hvilke Udlændinge skulle søge Underretning om Betingelserne for deres Ophold heri Landet, ikke savnes Bestemmelse for Pasreglerne, har man troet, at det vilde være rigtigt at sætte en saadan i Epidisen. Man har imidlertid tillige forment, at der var Grund til at benytte Leiligheden til samtidig at hæve den sidste Rest af Pasvang. Efterat nu Tydskland har opgivet denne og saaledes maatte kunne gjøre Regning paa, at Pasvang i Genhold til Lov af 14de April 1862 hæves for dets Underaatter, vil Pasfriheden komme til at gjælde for Sverrig, Norge, Storbritannien, Frankrig, Nederlandene, Belgien, de forenede Stater af Amerika, Spanien med Undtagelse af Den Kuba, Schweiz, Italien og, som anført, eventuelt det tydske Rige. Der er da neppe nogen Anledning til at bibeholde de Bevninger af denne Lovgivning, som endnu staa tilbage, og som kun volde Besvær. Skulde der undtagelsesvis blive Spørgsmaal om Nødvendigheden af Pasvang, maa formentlig Reglen hellere gives i særskilt Lov eller i det mest praktiske Tilfælde, i Krigstid, gennem den Militæretaten tilkommende Ret til at erklære visse Distrikter i Belejringsstilstand.

At det, som hidtil, ikke tilstedes Taterbander at tage Ophold her i Landet, vil formentlig efter de seneste Aars Erfaringer erkjendes for rigtigt. Det Samme gjælder Personer, hvem Politiet i Genhold til de fra Ministeriet udgaaede Befalinger skal nægte Tilladelse til at udøve deres omvandrende Erhverv. Endelig er det formentlig naturligt, at arbejdsjøgende Udlændinge allerede af Hensyn til den Undersøgelse, der skal gaa forud for Udstedelsen af Opholdsbog (§ 4) skulle være forsynede med paalidelig Legitimation. Følgen af, at Personer, hvem Afgang til Landet ikke staaar aaben, blive antrufne indenfor Grænsen er (§ 2) selvfølgelig den, at de uden Hensyn til, om de ere i Besiddelse af Subsistentsmidler, blive udsendte eller udviste.

Til § 2.

Den her foreslaaede Regel indeholder tillige Beføelse for Politiet til, forsaavidt Kon-